

FOAIE PAROHIALĂ

26 februarie - 4 martie 2023

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**Începe Postul Mare. Post și ajun
luni, 27 februarie 2023**

**Liturghia Înaintesfințitelor
miercuri, 1 martie 2023; ora 12.00**

**Calea Crucii
sâmbătă, 4 martie 2023, ora 17.00**

**Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 4 martie 2023, ora 17.50**

RUGĂCIUNE

Îți mulțumim Doamne, întotdeauna și pretutindeni. Părinte Sfânt și Atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Cristos Domnul nostru, prin al Căruia exemplu și haruri se întărește credința aceluia care postește, se însuflețește speranța și se înflăcărează iubirea. El este cu adevărat Pâinea vieții care ne conduce spre viața eternă, este hrana care însuflețește și înviorează sufletul nostru.

Cuvântul Tău, prin care ai creat toate lucrurile, este singura hrană a vieții nu numai pentru oameni, ci și pentru îngeri. O, Doamne, nu lăsa niciodată să ne lipsească această hrană spre care Tu ne îndemni și pe care suntem datori să o dorim, Corpul și Sângele Fiului Tău, Domnul și Mântuitorul nostru.

Isuse, fă ca postul să ne îmbrace în haina sfântă a umilinței, iar cenușa iluziilor să fie înlocuită de gândurile, dorințele și faptele noastre arătate față de Tine, față de cei sărmani și neajutorați, căci numai prin aceasta va răsări în noi lumina unei conștiințe bune și a unui suflet împăcat cu Dumnezeu. În acest fel, rănilor provocate de păcate vor fi vindecate de Iubirea cea adevărată care este la Tine ajungând să privim lumea în lumina Învierii. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumnezeoastre de naștere: **Anda Paula Pogăceanu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Inima lui Dumnezeu, comoară a inimii noastre!

“Fățarnic” sau “ipocrit” în limba greacă înseamnă “cel ce răspunde” sau “cel ce dă replici” și era folosit pentru a desemna actorii unui teatru. Dacă înțelegem asta, pătrundem mai bine profunzimea cuvintelor lui Isus: “atunci când postiți, nu fiți fățarnici, nu jucați teatru. Nu folosiți o mască sau o altă față”. Maska este specifică teatrului sau carnavalului și acolo are un rol bine definit. Din păcate însă, există ispita constantă de a transforma întreaga noastră viață într-un teatru.

Suntem la începutul Postului Mare. Iar în această importantă perioadă a anului liturgic, cea mai întâlnită practică este cea a abținerii de la mâncare. Cu rol de mortificare, de sacrificiu, de jertfă, postul există în toate marile tradiții religioase. Vechiul Testament prescrie cu precizie perioada și tipurile de post. În Noul Testament îl vedem pe Isus postind 40 de zile, iar pe apostoli începând și ei să postească după Înălțarea la ceruri a Mântuitorului.

Cu toate acestea, practica postului poate ascunde și capcane. Una este cea a mândriei. Atunci când postim ne putem simți în regulă cu noi și cu Dumnezeu. Fariseul spune: “Doamne îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți... Postesc de două ori pe săptămână”. Dumnezeu însă nu pare să prețuiască un astfel de post. (...)

Primele trei duminici din Triod ne-au învățat că orice lucru bun trebuie să ducă la o mai mare iubire de Dumnezeu și de aproapele. Dacă împlinește acest lucru, postul e un lucru sublim. Dacă în schimb postul vă pune pe un piedestal de unde să priviți în jos înspre aproapele vostru, la nimic nu vă folosește. Când renunțăm la ceva, că e vorba de mâncare, de obiceiuri rele, de poftă, nu o facem ca scop în sine, ci pentru ca asta să ne apropie mai mult de Dumnezeu și de aproapele. Renunțăm la mâncare pentru a trăi pe propria piele realitatea vocației noastre de creștini, descoperind că nu doar cu pâine trăiește omul. Viața noastră este menținută de Dumnezeu: mâncarea este doar un semn al acestui adevăr. (...)

Putem deci trăi Postul Mare ca pe un exercițiu și o pregătire pentru adevărata viață. Sau, putem să jucăm doar teatru: în Postul Mare și în viața noastră, încercând să impresionăm pe cei din jur, făurindu-ne o mască și un personaj. Dacă interpretăm bine rolul, putem chiar primi aplauze la scenă deschisă, putem deveni vedete de cartier. Însă atunci când ultima cortină va cădea și măștile vor pieri, atunci și doar atunci actorii acestei vieți își vor primi aplauzele care contează cu adevărat. Până atunci însă, spectacolul poate continua...

PS Claudiu

Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla